

A Győri Ítéltábla dr. Szabó Gábor ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** felperesnek, dr. Szabó Ágota ügyvéd által képviselt **alperes neve** alperes ellen **személyiségi jogok megsértése, sérelemdíj** iránt indított perében, a Székesfehérvári Törvényszék 2020. év február hó 26. napján meghozott 26.P.20.324/2019/15. számú ítéletével szemben a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes által a felperes javára 15 (tizenöt) nap alatt fizetendő perköltség összegét 70.000,- (azaz hetvenezer) forintról 200.000,- (azaz kétszázezer) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000,- (azaz hatvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes emberi méltóságát azzal, hogy fogvatartása során túlsúlyolt zárában helyezte el.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 229.500,-Ft sérelemdíjat, továbbá 70.000,-Ft perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes 2015. január 1. és 2015. július 3. napja között olyan zárákban helyezte el a felperest, amelyekben az egy főre jutó terület zárkafelszerelés nélkül nem érte el a 3 m²-t, ezért a mozgástér hiánya miatt megsértette a felperes személyiségi jogát (emberi méltóságát).

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:52. § (1) bekezdése alapján a 153 napon keresztül fennálló jogsértésre tekintettel 229.500,-Ft sérelemdíj megfizetésére is kötelezte az alperest.

Rögzítette, hogy a felperes a jogsértés megállapítását és az alperes sérelemdíj fizetésére kötelezését a zárák mellékhelyiségeinek elhelyezése miatt is kérte, majd kifejtette, hogy ez az igény alaptalan,

mert a WC-k kialakítása megfelelt a jogszabályoknak.

A fentiekre tekintettel megállapította, hogy a felperes nem lett teljes egészében pernyertes. Ennek ellenére a perköltség viselés szempontjából pernyertesnek tekintette, így annak viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (3) bekezdése alapján határozott: kötelezte az alperest a felperes képviselőjét ellátó ügyvéd munkadíjának megfizetésére.

A munkadíj összegét azonban nem a felperes által felszámított módon (az ügyvédjével kötött megbízási szerződés alapján), hanem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (IM rend.) 3. § (6) bekezdése alapján, mérlegeléssel állapította meg.

Az ítélet elsőfokú perköltség összegét megállapító rendelkezésével szemben a Pp. 369. § (3) bekezdésére hivatkozással a felperes terjesztett elő fellebbezést, és kérte annak 70.000,- Ft-ról elsődlegesen 200.000,- Ft-ra, másodlagosan 118.000,-Ft-ra történő felemelését.

Előadta, hogy a perben két kereseti kérelmet érvényesített, a jogsértés megállapítása mellett 400.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. A megállapítás iránti keresete teljes egészében eredményes lett, mert az elsőfokú bíróság megállapította az emberi méltósága megsértését, és a sérelemdíj iránti keresete is részben eredményre vezetett.

Ezért az összességében 75 %-os pernyertességére tekintettel az általa igényelt 300.000,-Ft perköltség alapján 225.000,-Ft alapulvételével kellett volna számítani a perköltséget és ezt lehetett volna esetleg mérsékelni, de nem az eltúlzottan alacsony 70.000,-Ft-ra.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva helytállóan számolta ki a perköltség összegét, az erre vonatkozó döntését megfelelően megindokolta és jogszabállyal alátámasztotta.

A fellebbezés alapos.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdésének b) pontja és a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020 (III.3.) Korm. r. 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a perköltség megállapítására vonatkozó eljárási szabályokat.

A felperes egymással valódi keresethalmazatban álló két keresetet terjesztett elő, egyrészt a Ptk. 2:42. §-a, 2:51. §-a és 2:52. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az emberi méltóságát, másrészt - ugyanezen §-ok alapján - kérte az alperes 400.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság a kereseteket túlnyomórészt alaposnak ítélte, és e tényre tekintettel a perköltség viseléséről a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján döntött, azaz - miután a per olyan követelés iránt folyt, amelynek összegszerű megítélése bírói mérlegeléstől függött, és a követelt összegnél kevesebbet ítélt meg ugyan, de a követelt összeg nem volt nyilvánvalóan eltúlzott - mellőzte a részleges

pernyertességre vonatkozó szabályokat és a felperest a perköltségviselés szempontjából pernyertesnek tekintette.

Ennek ellenére nem kötelezte az alperest a felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződésre alapított és felszámított 300.000,-Ft ügyvédi munkadíj (mint perköltség) megfizetésére, hanem a díjat IM rend. 3. § (6) bekezdésére hivatkozással mérlegeléssel állapította meg.

A felperes a fellebbezésében ezt a döntést támadta, sérelmezve, hogy az elsőfokú bíróság nem az ügyvédje és a közte létrejött megbízási szerződésben szereplő díj alapulvételével állapította meg az alperest terhelő perköltséget.

Az ítélet tábla osztja a felperes azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott költségmegállapítási mód sérti az IM rend. 2. § (1) bekezdésében és 3. §-ában foglaltakat.

Az IM rend. 2. és 3. §-ának összevetéséből egyértelmű, hogy a fél joga annak meghatározása, hogy az ügyvédi munkadíjat a közte és a jogi képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződés alapján, vagy az IM rend. 3. § (2) bekezdésének szabályai szerint, a pertárgyérték alapulvételével számítja-e fel.

A bíróságot e választás köti. Mindkét felszámítási mód esetén megilleti ugyan a felszámított költség mérséklésének joga, arra viszont nem jogosult, hogy a fél által választott felszámítási mód helyett az IM rend. szerinti másik módot alkalmazzon.

Miután a felperes a Pp. 81. § (1)-(5) bekezdései szerinti módon a közte és az ügyvédje között létrejött megbízási szerződésben meghatározott díjat számította fel, az elsőfokú bíróságnak az IM rend. 2. §-a alapján kellett volna a felperes részére a perköltséget - indokolt esetben annak mérséklésével - megállapítani azzal, hogy mérséklés esetén az IM rend. 2. § (2) bekezdése alapján köteles lett volna annak indokát adni.

E kötelezettségének azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget.

A 2019. október 24-én kelt megbízási szerződés szerint a felperest képviselő ügyvéd 20.000,- Ft/óra alap díjért, továbbá tárgyalásonként 60.000,-Ft díjért vállalta a megbízást.

Az elsőfokú képviselet elvállalásért, a tárgyalásra történő felkészülésért, a keresetlevél megszerkesztéséért 180.000,-Ft, a tárgyalási részvételért 60.000,-Ft, a válaszirat elkészítéséért, beadásáért 3 óra alapulvételével 60.000,-Ft díjat igényelt.

A felperes a perben a Pp. 81. § (5) bekezdése szerinti költségjegyzék előterjesztésével ezt 300.000,- Ft költséget számította fel.

Az ítélet tábla megítélése szerint ez a díj az elvégzett ügyvédi tevékenységhez viszonyítva kis mértékben eltúlzott, ezért indokolt a mérséklése.

A díj összegének megállapítása (mérséklése) során figyelembe kell venni, hogy az ügy nem bonyolult jogi megítélésű és az elsőfokú eljárásban csak egy tárgyalásra került sor. Ugyanakkor azt is értékelni kell, hogy a munkadíj - költségek érvényesítése nélkül - magában foglalja az ügyvéd minden költségét, így pl. a **Település 1**ről **Település 2**ra, a tárgyalásra történő utazását is, továbbá, hogy a jogi képviselő 13 oldalas, érdemi tárgyalásra alkalmas keresetlevelet szerkesztett, majd 7 oldalas válasziratban reagált a bíróság felhívására az alperes írásbeli ellenkérelmére és részt vett az elsőfokú tárgyaláson.

Ezért a fellebbezésben a felperes által elsődlegesen igényelt 200.000,-Ft munkadíj arányban áll az ügyvéd tevékenységgel, a díj további mérséklése nem indokolt.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 370. § (1) bekezdése és 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezésének megváltoztatásával az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 70.000,- Ft-ról 200.000,- Ft-ra felemelte.

Miután a fellebbezés eredményes lett, az alperes köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes másodfokú eljárásban felmerült és a Pp. 81. §-a szerint felszámított költségei megfizetésére is.

A felperes a megbízási szerződés alapján 60.000,-Ft másodfokú perköltséget számított fel arra hivatkozással, hogy a fellebbezés összeállítása és az ÁNYK területen történő benyújtása 3 ügyvédi munkórát vett igénybe.

Az ítélet tábla az IM rend. 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a teljes felszámított költség megfizetésére kötelezte az alperest, figyelemmel arra, hogy az érvényesített díj - egyéb költség felszámítása nélkül - nem eltúlzott.

Mivel az alperes személyes illetékmentesség kedvezményében részesül, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. §-a alapján a feljegyzett fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Győr, 2020. május 19.

dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

dr. Molnár Andrea sk.
előadó bíró

dr. Maurer Ádám sk.
bíró